

Χουγκ Κουγκ Νεκτάριος για εορτασμό του Πάσχα: “Μέχρι να υπάρξει νέα Συνοδική απόφαση εμμένω στην παράδοση της Εκκλησίας”

[Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Στον τρόπο με τον οποίο έχει καθιερωθεί να εορτάζεται το Πάσχα σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας μας αναφέρεται με κείμενό του που δημοσιεύτηκε σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης ο [Μητροπολίτης Χουγκ Κουγκ κ. Νεκτάριος \(Τσίλης\)](#).

Ο Σεβασμιώτατος σημειώνει ότι εάν όντως υπάρξει μία σοβαρή συζήτηση περί του συνεορτασμού του Πάσχα μεταξύ Δυτικών και Ανατολικών από το 2025 τότε όλα τα σχετικά ζητήματα που εγείρουν συζητήσεις θα πρέπει να τεθούν στο τραπέζι. “Θα συζητηθεί το θέμα της ισημερίας; Ποιά ισημερία θα δεχθούμε; Την αστρονομική ή την εκκλησιαστική (21 Μαρτίου); Θα αφήσουμε στην άκρη το Εβραϊκό Πάσχα όπως κάνουν τώρα οι Δυτικοί; Και το ποιο βασικό: ποιός θα πείσει τις Ορθόδοξες Εκκλησίες που ακολουθούν το Ιουλιανό Ημερολόγιο να αλλάξουν τρόπο υπολογισμού του Πάσχα;...”, ερωτά.

“Μέχρι να υπάρξει μία νέα Συνοδική απόφαση προσωπικά εμμένω στην παράδοση της Εκκλησίας: Το Χριστιανικό Πάσχα να εορτάζεται μετά το Εβραϊκό Πάσχα”

, καταλήγει.

Αναλυτικά η ανάρτηση του Μητροπολίτη κ. Νεκταρίου:

Τα τελευταία χρόνια λίγο πριν το Πάσχα εμφανίζονται κάποιοι εξ Αμερικής (κυρίως) θεολόγοι (καθόλα σεβαστοί) οι οποίοι γράφουν για τον καθορισμό της ημερομηνίας του εορτασμού του Πάσχα και επιμένουν πως ο εορτασμός του Εβραϊκού Πάσχα δεν έχει καμμία σχέση με την «φόρμουλα» της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου.

Το σχετικό θέμα θα το συζητούσα ευχαρίστως σε επιστημονικό επίπεδο με ανταλλαγή επιχειρημάτων και απόψεων αλλά τα πράγματα πήραν άλλη τροπή όταν άρχισαν να εμφανίζονται άρθρα με τίτλους που αναφέρονται σε «μύθους».

Έτσι λοιπόν κάθε φορά που θα εμφανίζονται αυτές οι απόψεις θα γράφω το ίδιο σχόλιο εκφράζοντας διαφορετική άποψη.

Και η άποψή μου έχει ως στηρίγματα κείμενα και την πρακτική της Εκκλησίας.

Υπάρχουν δύο Κανόνες Συνόδων. Ο 7ος Αποστολικός και ο 1ος της εν Αντιοχεία Συνόδου.

Τα κείμενα:

Κανών Ζ΄:

Εἴ τις ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος τὴν ἀγίαν τοῦ Πάσχα ἡμέραν πρὸ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας μετὰ Ἰουδαίων ἐπιτελέσῃ, καθαιρείσθω.

Κανών Α΄

Πάντας τοὺς τολμῶντας παραλύειν τὸν ὄρον τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθείσης ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς εὐσεβείας τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως Κωνσταντίνου, περὶ τῆς ἀγίας ἑορτῆς τοῦ σωτηριώδους Πάσχα, ἀκοινωνήτους καὶ ἀποβλήτους εἶναι τῆς ἐκκλησίας, εἰ ἐπιμένοιεν φιλονεικότερον ἐνιστάμενοι πρὸς τὰ καλῶς δεδογμένα, καὶ ταῦτα εἰρήσθω περὶ τῶν λαϊκῶν. Εἰ δέ τις τῶν προεστώτων τῆς ἐκκλησίας, ἐπίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος, ἢ διάκονος, μετὰ τὸν ὄρον τοῦτον τολμήσειεν ἐπὶ διαστροφῇ τῶν λαῶν καὶ ταραχῇ τῶν ἐκκλησιῶν ἰδιάζειν, καὶ μετὰ τῶν Ἰουδαίων ἐπιτελεῖν τὸ Πάσχα· τοῦτον ἡ ἀγία σύνοδος ἐντεῦθεν ἤδη ἀλλότριον ἔκρινε τῆς ἐκκλησίας, ὡς οὐ μόνον ἑαυτῷ ἁμαρτίας ἐπισωρεύοντα, ἀλλὰ πολλοῖς διαφθορᾶς καὶ διαστροφῆς γινόμενον αἴτιον· καὶ οὐ μόνον τοὺς τοιούτους καθαιρεῖ τῆς λειτουργίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς τολμῶντας τούτοις κοινώνει μετὰ τὴν καθάρισιν. Τοὺς δὲ καθαιρεθέντας ἀποστερεῖσθαι καὶ τῆς ἕξωθεν τιμῆς, ἧς ὁ ἅγιος Κανὼν καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ ἱερατεῖον μετείληφεν.

Και οἱ δύο Κανόνες ἐπιμένουν, με σαφὴ ἀναφορά, τὸ Πάσχα νὰ μην εορτάζεται α) πρὶν τὴν εαρινὴ ἰσημερία καὶ β) μαζί με τὸ Εβραϊκὸ Πάσχα.

Ἄν δὲν μας ενδιαφέρει καθόλου τὸ Εβραϊκὸ Πάσχα τότε γιατί ὑπάρχουν αὐτές οἱ ἀναφορές; Σαφὴς ἀναφορά ὑπάρχει καὶ στὴν ἐγκύκλιο ἐπιστολὴ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου πρὸς τοὺς Ἐπισκόπους (Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία Σωκράτη, Θ' Κεφάλαιο). Γιατί ὁ Κωνσταντίνος, ὁ ὁποῖος ἦταν παρὼν στὶς ἐργασίες τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, νιώθει τὴν ἀνάγκη νὰ τονίσει τὸν μὴ συνεορτασμό τοῦ Χριστιανικοῦ Πάσχα με τὸ Εβραϊκὸ Πάσχα;

Ἀπαντῶ: Οἱ Πατέρες τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀνέτρεψαν μία Ἀποστολικὴ Παράδοση. Καὶ ἀναφέρομαι στὸν τρόπο εορτασμοῦ τοῦ Πάσχα τῶν Μικρασιατικῶν Ἐκκλησιῶν, τὴν 14ῃ Νισσάν, ἡ ὁποία εἶχε ἐγκαθιδρυθεῖ ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους Ἰωάννη καὶ Παῦλο. Ἡ μετάβαση στὴν νέα ἐνιαία πρακτικὴ δὲν ἦταν εὐκόλη. Κοινότητες συνέχιζαν νὰ συνεορτάζουν τὰ δύο Πάσχα μαζί. Για αὐτὸ καὶ τοπικὲς Σύνοδοι ὅπως αὐτὴ τῆς Ἀντιοχείας ἐπαναλαμβάνουν καὶ στηρίζουν ὅσα νομοθέτησε ἡ Α' Οἰκουμενικὴ.

Ὑποστηρίζονται ἐπίσης ἀπόψεις πὼς δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ δεσμευόμαστε ἀπὸ τὸ Εβραϊκὸ εορτολόγιο καὶ πὼς οἱ ἐποχὲς ἀλλάξαν καὶ δὲν ὑπάρχουν οἱ ἀντιθέσεις τοῦ παρελθόντος.

Αλήθεια είναι όλα αυτά. Όπως αλήθεια είναι πως υπάρχει συνέχεια και σχέση μεταξύ Παλαιάς και Καινής Διαθήκης, μεταξύ Εβραϊκού λαού και Χριστιανικού λαού, μεταξύ Ιουδαϊκού και Χριστιανικού τελετουργικού. Ο χώρος εδώ δεν προσφέρεται τώρα για μία εκτενή ανάλυση.

Αν όντως υπάρξει μία σοβαρή συζήτηση περί του συνεορτασμού του Πάσχα μεταξύ Δυτικών και Ανατολικών από το 2025 τότε όλα τα σχετικά ζητήματα δεν πρέπει να τεθούν στο τραπέζι; Θα συζητηθεί το θέμα της ισημερίας; Ποιά ισημερία θα δεχθούμε; Την αστρονομική ή την εκκλησιαστική (21 Μαρτίου); Θα αφήσουμε στην άκρη το Εβραϊκό Πάσχα όπως κάνουν τώρα οι Δυτικοί; Και το ποιο βασικό: ποιος θα πείσει τις Ορθόδοξες Εκκλησίες που ακολουθούν το Ιουλιανό Ημερολόγιο να αλλάξουν τρόπο υπολογισμού του Πάσχα;...

Μέχρι να υπάρξει μία νέα Συνοδική απόφαση προσωπικά εμμένω στην παράδοση της Εκκλησίας: Το Χριστιανικό Πάσχα να εορτάζεται μετά το Εβραϊκό Πάσχα.